

Toespraak van de Marokkaanse vrouwen binnen het KMAN, Komitee van Marokkaanse arbeiders in Nederland.

Intern. Archief
Vrouwembeweging
Amsterdam

Ter gelegenheid van de internationale vrouwendag, 8 maart 1982.

Beste vriendinnen, kamaraden,

Ter gelegenheid van 8 maart, die door de organisatie van de Verenigde Naties is uitgeroepen als Internationale dag van de Vrouw, groeten de KMAN-vrouwen alle op deze bijeenkomst aanwezige vrouwen.

Deze dag is een verworvenheid van de strijd van alle vrouwen op internationaal nivo in het kader van de strijd van volkeren tegen alle vormen van onderdrukking, repressie, fascisme en imperialisme.

Naast het feit dat deze dag een uitdrukking is van de specifieke problemen en positie van alle vrouwen, is het tegelijkertijd de uitdrukking van de specifieke omstandigheden van moeders in Chili, in El Salvador, Guatemala, Turkije, Marokko en Palestina, die hun kinderen zien sneuvelen onder het vuur van dictatuur, fascisme, kolonialisme en imperialisme.

Dit betekent dat deze dag dus een uitdrukking en verworvenheid is van de deelname van de vrouw aan de internationale strijd voor een rechtvaardige samenleving van vrede tussen volkeren en gelijkheid tussen mensen en landen.

De internationale Vrouwendag is daarom ook een dag voor vrede en tegen wapenwedloop, een anti-fascistische en anti-imperialistische dag, een dag tegen de apartheid en tegen het zionisme, een dag tegen de aantasting van de rechten van vrouwen, een dag dus tegen alle misstanden en ongelijkheden.

Wij, als Marokkaanse vrouwen, georganiseerd binnen het Komitee Marokkaanse Arbeiders in Nederland, grijpen deze gelegenheid aan onze positie als migranten, moeders en arbeidsters in Nederland aan te geven.

Om over onze positie als vrouwen hier in Nederland te kunnen spreken moeten wij uitgaan van de positie van vrouwen in ons land (Marokko) en van de redenen van de migratie.

In het kader van de neo-koloniale politiek van het regime in ons land die zijn macht alleen kan handhaven door de meerderheid van de marokkaanse volksmassa's tot onwetendheid en armoede te verdoemen, krijgt ook de meerderheid van de vrouwen geen kansen op onderwijs. Zij worden van deelname aan het maatschappelijk en politieke leven uitgesloten.

De Marokkaanse vrouwen in Nederland, als onscheidbaar onderdeel van de onderdrukte marokkaanse volksmassa's, zijn vooral afkomstig van het platteland, waar dragers van de tradities van onderdrukking en ongelijkheid, waaronder de vrouwen in ons land moeten leven, machtig zijn. Rechteloos hebben zij hun land en sociale omgeving verlaten en hun mannen vergezeld naar Nederland, waar zij hun positie van rechteloosheid en racisme en uitbuiting delen.

Terwijl door de discriminerende wetgeving het verblijf van hun mannen hier afhankelijk wordt gemaakt van de werkgevers, is de verblijfstitel van de vrouwen en hun kinderen afhankelijk van die van hun mannen. Dit betekent een dubbele afhankelijkheid.

Bovendien hebben de Marokkaanse vrouwen ook te lijden onder het huisvestingsprobleem, werkloosheid en problemen met kinderbijslag, gebrek aan kinderopvang en de slechte onderwijssituatie.

Door het analfabetisme waaronder zij lijdt, en haar onbekendheid met de nederlandse taal, raakt de Marokkaanse vrouw in een geïsoleerde positie, waardoor het gemis van haar vroegere sociale omgeving nog sterker wordt, vooral als zij merkt dat ook de nederlandse vrouwen over haar bevooroordeeld zijn.

Wij zijn blij met het feit dat nu nederlandse vrouwen actie ondernemen voor de verbetering van onze rechtspositie en voor de opheffing van onze afhankelijke verblijfstitel.

Omdat wij in Nederland leven en werken is solidariteit van Nederlandse en andere buitenlandse vrouwen met onze positie van groot belang. Maar het moet niet zo zijn dat door Nederlandse vrouwen charitatieve en humanitaire activiteiten op buitenlandse vrouwen gericht worden. Nederlandse vrouwen moeten zich niet beperken tot het organiseren van nailessen en nederlandse taallessen, maar effectiever zal hun solidariteit zijn met ons door het eisen van beter onderwijs aan onze kinderen, speciaal aan onze dochters, dat beantwoordt aan onze culturele verlangens.

De Marokkaanse vrouwen binnen het KMAN eisen:

- afschaffing van de afhankelijke verblijfstitel en
- garantie voor het verkrijgen van Kinderbijslag voor de Marokkaanse vrouwen in Marokko
- goede kinderopvang
- recht op werk voor de Marokkaanse vrouw
- opheffing van alle discriminatie, opheffing van de 1-novemberwet
- gelijke rechten voor mannen en vrouwen.

Nijmegen, 7 maart 1982.

Komitee Marokkaanse Arbeiders in Nederland
p/a Andreas Schelfhoutstraat 39a
1058 HS AMSTERDAM
tel: 020-173682

